

ΕΝΑ ΧΩΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ*

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ, Π. ΧΑΤΖΗΣΑΚΥΡΗΣ

Με βασικό άξονα σκέψης τη συνεχή κίνηση με σταθερή ταχύτητα, προτείνεται ένα νέο σύστημα ανθρώπινης κίνησης για τό ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Ουσιαστικά, αυτό που επιδιώκεται είναι να διερευνηθεί η δυνατότητα μίας νέας *χωρικής αντιμετώπισης του ζητήματος της αστικής κίνησης*. Νά δημιουργηθεί ένας κινούμενος αστικός χώρος ο οποίος θα παραλάβει τις άτακτες, ατομικές πλύν όμως αναγκαίες κινήσεις που ο υπάρχων αστικός χώρος πλέον δεν χωράει.

Πιο συγκεκριμένα, ο χώρος αυτός παίρνει τη μορφή ενός υπέργειου επιπέδου αστικότητας, τό οποίο κινείται συνεχώς με σταθερή ταχύτητα. Πρόκειται για ένα επίπεδο πλάτους 3 μ. τό οποίο τοποθετείται σε ύψος 4,5 μ. περίπου πάνω από τη δεξιά λωρίδα του δρόμου και τό οποίο κινείται πάνω σε σταθερούς οδηγούς με ταχύτητα 7,8 μ./δ. Σε πολεοδομικό πλαίσιο, τό σύστημα αυτό δημιουργεί έναν δακτύλιο στό κέντρο της πόλης, περνώντας από τις οδούς Τσιμισκή, Δωδεκανήσου, Έγνατία και μέσα από την Ηελεχρο. Ένας πλήρης κύκλος ολοκληρώνεται σε 10 λεπτά, ενώ ή σύνδεση με τό υπάρχον ισόγειο επίπεδο πραγματοποιείται μέσω ειδικών στάσεων οι οποίες διασφαλίζουν την είσοδο και την έξοδο στην κινούμενη λωρίδα χωρίς αυτή να σταματάει να

κινείται.

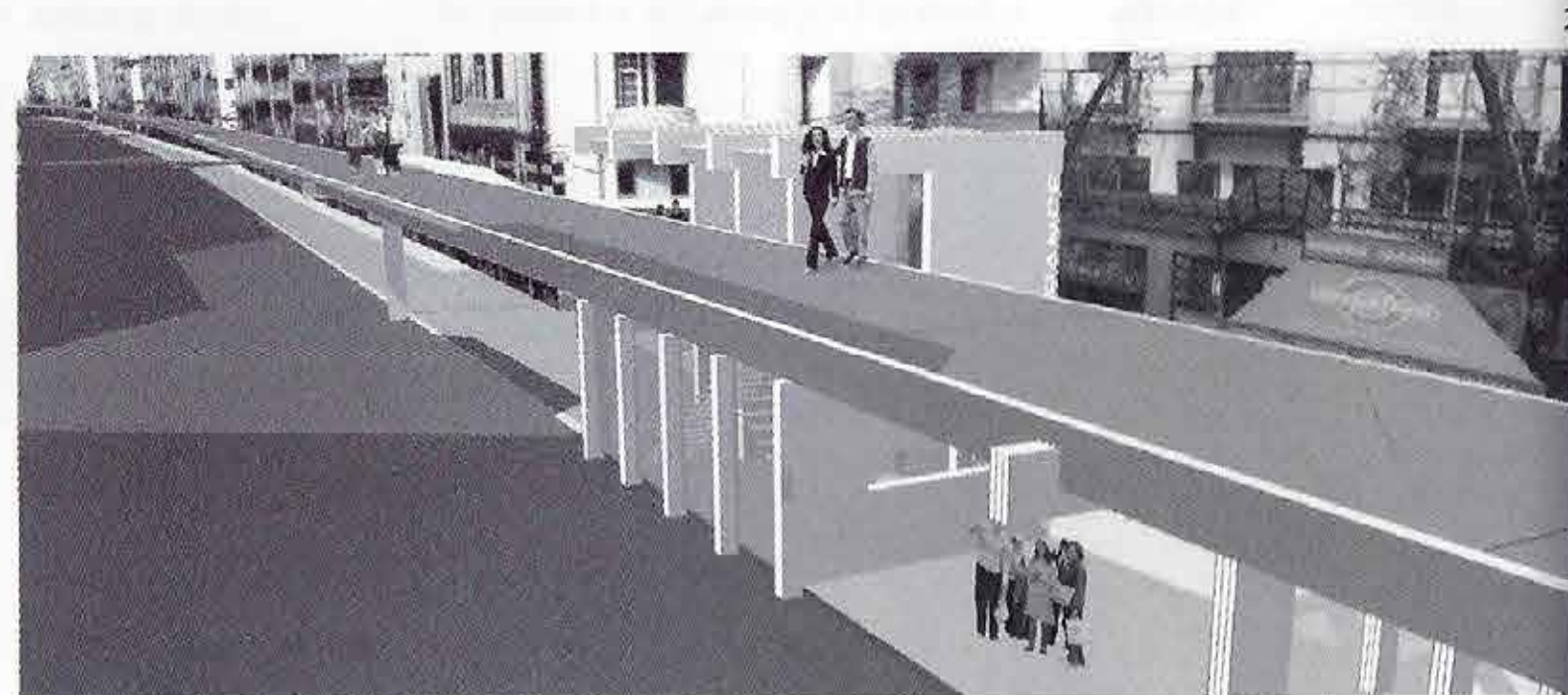
Ο κινούμενος δημόσιος χώρος που δημιουργείται, συγκρινόμενος με τις συμβατικές μορφές μαζικής κίνησης, παρουσιάζει σημαντικά πλεονεκτήματα. Πρωτίστως, ο χρόνος άναμονής κατά την επιβίβαση είναι μηδενικός. Η άποβίβαση αντιστοίχως γίνεται στην επιθυμητή στάση χωρίς να μεσολαβήσει κανένα άλλο άσκοπο σταμάτημα σε ενδιάμεσες στάσεις. Επίσης, ο χρήστης της κινούμενης λωρίδας άπολαμβάνει καλύτερη θέα (λόγω ύψους), μεγαλύτερη άνεση (λόγω σταθερής ταχύτητας) και μεγαλύτερες λειτουργικές δυνατότητες άπό οποιοδήποτε συμβατικό μέσο μεταφοράς. Στέγαστρα, καθίσματα, μικροπωλητήρια, καρτοτηλέφωνα θά έξοπλίζουν τόν χώρο αυτό όπως ακριβώς έξοπλίζουν κάθε δημόσιο αστικό χώρο. Άλλωστε αυτός είναι και ο σκοπός του όλου έγχειρήματος. Η αστική κίνηση να πραγματοποιείται όχι σε κάποιο μέσον αλλά σε έναν άρτια σχεδιασμένο δημόσιο χώρο.

* Η δημοσίευση άποτελεί περίληψη διπλωματικής έργασίας στό Τμήμα Άρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, καθηγητές Α. Κούρκουλας και Δ. Φιλιππίδης, Άρχιτεκτόνων του ΑΠΘ, καθηγήτρια Α. Λαδά, 2002.

1. Κόμβος της ΧΑΝΘ, όπου θά μπορούσε να λειτουργήσει σταθμός μετεπιβίβασης.

2. Σημεία πύκνωσης του αστικού έξοπλισμού πάνω στον κινούμενο δημόσιο χώρο.

3. Άποψη της κινούμενης λωρίδας και είσοδος πεζών σε αυτή.

ΛΟΥΤΡΑ*

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΒΑΝΑΣΙΑΔΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

Η έργασία άφορα τό υπόσκαφο σύστημα λουτρών στό ανατολικό τμήμα του ένετικού τείχους των Χανίων και διαπραγματεύεται τά ζητήματα του χώρου γύρω άπό δύο βασικά θέματα: *την υπόσκαφη ιδιότητα* και τις ιδιαίτεροτήτες της στόν τρόπο που γίνεται άντιληπτή άπό τόν χρήστη, και τά *ιδιαιτερα χαρακτηριστικά του λουτρικού κτίσματος* τά όποία καθορίζουν τή συνθετική προσέγγιση.

Άκολουθήθηκε μιά άφαιρετική και ιδιότυπη διαδικασία παραγωγής χώρου, με τή λάξευση του κενού που άλλάζει συνεχώς διατομή καθώς τό κτίριο έξελίσσεται. Βασικό συνθετικό έργαλειό άποτελούν τά διαφράγματα, τοιχία που όρίζουν και τά σημεία άλλαγής της διατομής του χώρου. Τό κινούμενο βλέμμα και κατ' έπέκταση τό σώμα άποτελούν τή γενεσιουργό αίτια του χώρου.

Άναζητώντας τις ποιότητες εκείνες που μεταμορφώνουν τόν χώρο και τά σώματα, προσπαθήσαμε να προσδιορίσουμε τά στοιχεία τά όποία σε έναν υπόσκαφο, και άρα σκοτεινό, χώρο λουτρών καθορίζουν τήν άτμόσφαιρα: τό φώς, τό νερό, τόν ήχο κ.ά. Η πορεία μέσα στό κτίριο άποτελεί διαδρομή μύησης σε έναν μυστηριακό κόσμο, μιά διαφορετική πραγματικότητα.

* Η δημοσίευση άποτελεί περίληψη διπλωματικής έργασίας στό Τμήμα Άρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, καθηγητές Α. Κούρκουλας και Δ. Φιλιππίδης, 2003.

